

Olitpa kuka tahansa

Linda Davies

Perustuu tositahtumaan

"Voi ei", Andi ajatteli. "Mitä tapahtuu, kun minua ei ole sinetöity perheeseeni?"

"Oon lapsi Jumalan ja saavuin päälle maan" (Lasten laulukirja, s. 2).

Kun hän katsoi nopeasti peiliin. Hänellä oli yllään punainen lempimekkonsa. Sunnuntaisin hän halusi aina näyttää mahdollisimman hyvältä. Hän kiiruhti aamupalalle.

Andi oli juuri syömässä viimeistä paahtoleipäpalaansa, kun Reederin perhe toitotti autontorvea pihatiellä. "Hei sitten, äiti! Hei sitten, isä!" Andi sanoi, antoi heille suukon ja juoksi ulos ovesta.

Vaikka äiti ja isä eivät olleet kirkon jäseniä, he kannustivat Andia menemään kirkkoon joka viikko. Reederin perhe oli antanut hänelle kyydin miltei joka sunnuntai sen jälkeen kun hänet oli kastettu ja konfirmoitu. Andi piti siitä, miten he aina saivat hänet tuntemaan olonsa tervetulleeksi ja rakastetuksi.

Sakramenttikokouksen jälkeen oli Alkeisyhdistyksen aika. Andista oli mukavaa olla veli ja sisar Longin Uskollisten luokassa. He olivat ystäväisiä, ja heidän oppiaiheensa olivat aina parhaita.

"Tänään puhumme temppeleistä", sisar Long sanoi. "Mitä tiedämme temppeleistä?"

Andi tiesi yhden vastauksen: "Me voimme mennä temppelissä kasteille." Hän oli innoissaan siitä, koska joka vuosi heidän seurakuntansa nuoret naiset menivät temppelimatalle ja kasteille kuolleiden puolesta. Pian Andikin voisi mennä!

"Hienoa, Andi. Mitä muuta tiedämme?"

"Temppelissä voi solmia avioliiton", sanoi Andin ystävä Allison.

"Oikein hyvä", sisar Long sanoi. "Mitä muuta?"

"Perhe voi olla yhdessä ikuisesti,

kun heidät on sinetöity temppelissä", Allison lisäsi.

"Mutta ei minun perheeni", Andi mielti. "Äitiä ja isää ei ole sinetöity temppelissä!" Yhtäkkiä hänen kasvojaan alkoi kuumottaa ja kyynelleet alkoivat kirveltää hänen silmiään.

"Onko kaikki kunnossa, Andi?" sisar Long kysyi.

"On", Andi nyyhkäisi yrittäen pidätellä kyyneliään. Mutta hän tunsu, miten hänen sydämensä jyskytti oppitunnin koko loppuosan ajan.

KUVITUS BRAD TEARE

Kun oppitunti oli loppunut, sisar Long istuutui Andin viereen ja kietoi käsivarren tämän harteille. "Mikä hätänä?" hän kysyi.

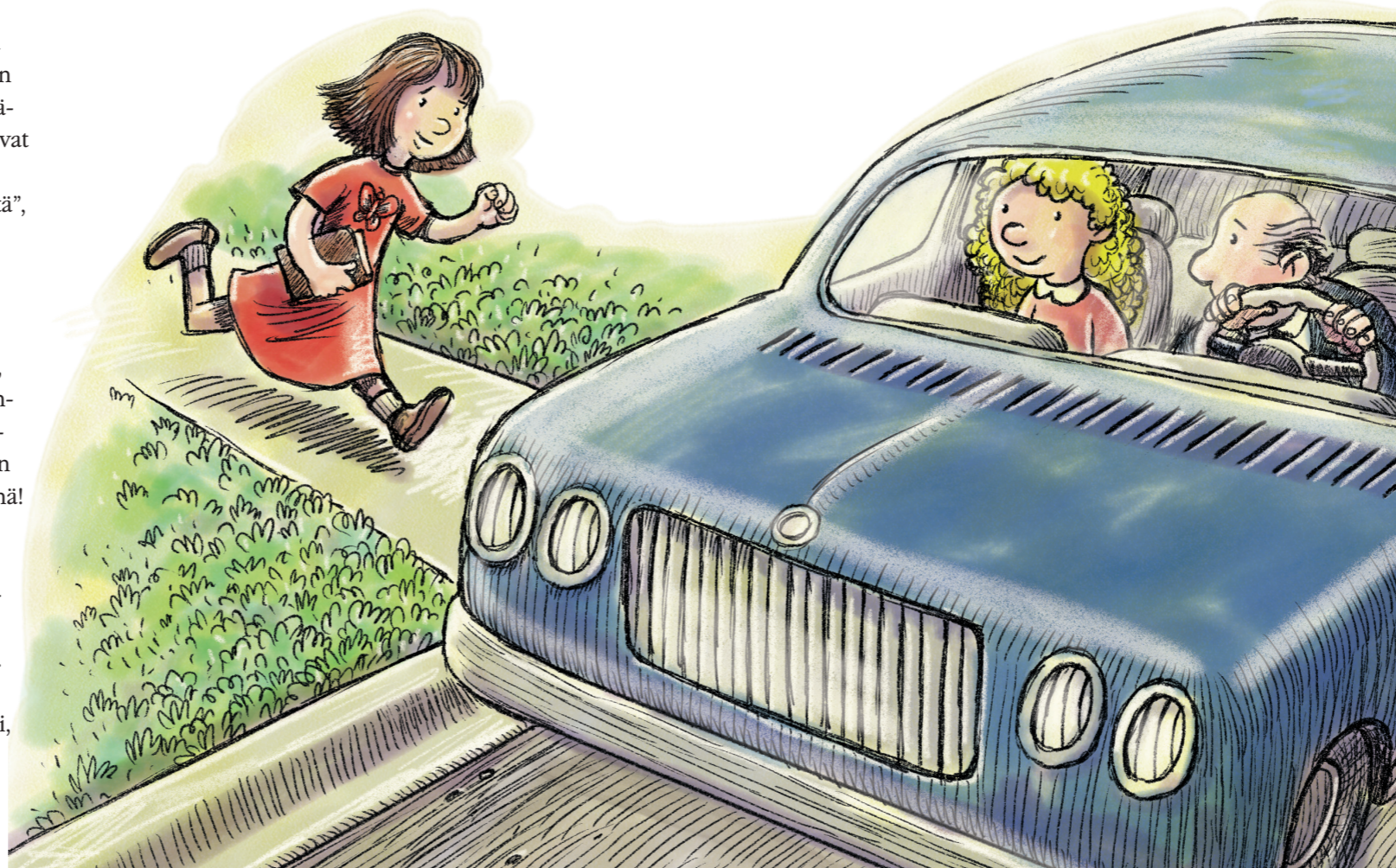
"Minä en voi olla äitini ja isäni kanssa ikuisesti", Andi sanoi. "Heitä ei ole vihitty temppelissä. Kenelle minä kuulun kuoleman jälkeen? Rakastaako taivaallinen Isä minua silti, vaikka vanhempani eivät olekaan jäseniä?"

Sisar Long katsoi Andia suoraan silmiin. "Olitpa kuka tahansa ja olipa perheesi ollut temppelissä tai ei,

niin sinä kuulut silti taivaallisen Isän perheeseen. *Sinä* voit pysyä lähellä Häntä ja olla esimerkkinä muille. Hän rakastaa, johdattaa ja suojelee sinua aina, kaikesta huolimatta. Hän haluaa siunata sinua ja perhettäsi. Sinä olet Jumalan lapsi, Andi."

Juuri silloin Andin sydämessä tuntui sykähtävän ja jyskytys lakkasi. Nyt sen sijaan hänen sydämensä täytti lämmin tunne. Hän tiesi, että se, mitä hänen opettajansa oli sanonut, oli totta. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

MITÄ SINÄ VOIT TEHDÄ?

Mitä voit tehdä, ellei isä tai äiti tai joku perheesi jäsen halua kuulua kirkkoon?

- Muista, että he ovat vapaita valitsemaan ja että taivaallinen Isä rakastaa heitä.
- Kerro heille, että rakastat heitä.
- Ole heille hyvänä esimerkkinä evankeliumin mukaisesta elämästä.
- Muista, mitä kaikkea hyvää heissä on.
- Rukoile, että taivaallinen Isä auttaa heitä tuntemaan Hänen rakkautensa ja johdattaa heidät kirkkoon.